

Ölümlle Ölmez İnsan

– kul mehmet · 11 Kasım 2015

Ömür kervanı çıkar yola hayat bu yürür sona
Yolda karşılaşır bir an Azrail denen o cana
Biten son yeniden sonsuzluğa koşar ölüm sunar yaşam
Ölümlle ölmez insan yeniden sonsuzluğa doğru koşar
Koşar insan sonsuzluğa iman var ise coşar
Koşar insan sonsuzluğa iman yok ise şaşar

Ölüme bulunmaz çare öyleyse bu kibir nedir
Halini bilmeze dersin senin sonun acep nedir
Aç derdini Rahman'a ölüm gelse de o güldürendir
Ölümlle ölmez insan yeniden sonsuzluğa doğru koşar
Koşar insan sonsuzluğa iman var ise coşar
Koşar insan sonsuzluğa iman yok ise şaşar

Konuşurken doğru söyle sakatlama o gül dilini
Veren el eyle alan eyleme o uzanan nur elini
Yara açıp yakma insan gönlünü bükme belini
Ölümlle ölmez insan yeniden sonsuzluğa doğru koşar
Koşar insan sonsuzluğa iman var ise coşar
Koşar insan sonsuzluğa iman yok ise şaşar

Soluksuz dertlere peşinde koşma dermanın kalmaz
Yüce Rahman kulunu dertsiz yola girince yüzüne bakmaz
Dertsiz yola girenin eli kolu kırılır yukarı kalkmaz
Ölümlle ölmez insan yeniden sonsuzluğa doğru koşar
Koşar insan sonsuzluğa iman var ise coşar
Koşar insan sonsuzluğa iman yok ise şaşar

Birlik yolunda giderken nankörlükle sapma yanlış yola
Beden gönül yara alır yara açma tende girilmez kola
Yalnız kalırsın nankörlükle ondan sonra halin ne ola
Ölümlle ölmez insan yeniden sonsuzluğa doğru koşar

Koşar insan sonsuzluğa iman var ise coşar
Koşar insan sonsuzluğa iman yok ise şaşar

Gönül gönül dağından gel diye seslenir bahar gelsin
Gönül halinden anlamayan bahar yazı ne bilsin
Halden anlamayan durmasın karanlık mağaralara girsin
Ölümlle ölmez insan yeniden sonsuzluğa doğru koşar
Koşar insan sonsuzluğa iman var ise coşar
Koşar insan sonsuzluğa iman yok ise şaşar

Ömür heybesine iyilik toplayan iyilik götürür
Ömür heybesine kötülük toplayan ateş götürür
Neşe ile gülen dağıtan cennete neşe götürür
Ölümlle ölmez insan yeniden sonsuzluğa doğru koşar
Koşar insan sonsuzluğa iman var ise coşar
Koşar insan sonsuzluğa iman yok ise şaşar

Merhametle ol salma başını sen derde
Gönül penceresine nefretle çekme sen perde
Lazım olur gönülde merhamet günün birinde
Ölümlle ölmez insan yeniden sonsuzluğa doğru koşar
Koşar insan sonsuzluğa iman var ise coşar
Koşar insan sonsuzluğa iman yok ise şaşar

Bu can emanettir merhametle donat teslim et
Helal kazan helal ye olsun sana can kardeşim afiyet
Görünmeyen yolda bilinmez ne olur son akıbet
Ölümlle ölmez insan yeniden sonsuzluğa doğru koşar
Koşar insan sonsuzluğa iman var ise coşar
Koşar insan sonsuzluğa iman yok ise şaşar

Kul Mehmet'im Rahman derdimize tek dermandır
Kulu mutlu olsun diye huzur dolu yolu gönül'e açandır
Kul bilmez nankördür gönülde huzuru bırakıp kaçandır
Ölümlle ölmez insan yeniden sonsuzluğa doğru koşar

Koşar insan sonsuzluğa iman var ise coşar
Koşar insan sonsuzluğa iman yok ise şaşar

Mehmet Aluç-Kul Mehmet-